

6.8.

H.M. 150(1-7).

17 lines

That

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

TRUE RICHES.

AN SAIBHREAS FIOR.

AIR do dh' America bhi air a foctuin amach, agus iomradh air a sgaoileadh mu 'n mhor shaihbreas a bha'n am Meccico agus am Peru, bha'n Rinneorpa air a gluasad. Dh' fhag sloigh an duthchanna fein, agus thug iad an aghaidh air cruadal, ann an duthchaibh cèin, a chum gu seilbhicheadh iad cuid do shaihbreas na duthcha nuadh. Tha 'n spiorad a bhrosnaich daoine 'san àm sin gu leithid do dhian-iartas an deigh saibhreas, a' brosnachadh dhaoine anns gach linn. Feud-

aidh sinn sloigh fhaicinn gach la, a' dian ruith a chuspair cheudna; le uidhir do dhurachd, agus ge do bhiodh an t-iomlan do shonas an duine a co-sheasamh ann am meud a shealbhachadh saoghalta.—Cha'n 'eil eud anns a' ghnòthach so air a cungachadh* ri inbhe air bith dhaoine. Tha e gu minic a' tachairt, gun ag, gu'm bheil an dream a ta cheana sealbhachadh pailteis, a' taisbeanadh an iarrtais is mò airson tuillidh; ach tha'n spiorad ceudna coitchionn do gach inbhe. Tha e 'g oibreachadh anns na bochdaibh, amhluidh mar anns na daoineibh saibhir. Tha e a' dusgadh iomadh miann ro-chùramach, airson cuibhrionn is mò do nithe maith na beatha so; agus feudaidh e bhith, iomadh gearan, do bhrìgh gu bheil an cuibhrionn co beag. R'an leithide so do mhuinntir tha scribeair na Leabh-rach bige a' labhairt. Innsidh e dhoibh mu 'n aon *saibhreas fhiar*. Am feadh a ta e 'gan deanamh cinn-teach, ged a "charnadh iad suas òr mar an duslach," gu 'm biodh iad co fad' o shonas is ged a bhiodh iad ann an doimhne bochdainn, tha e cur an cèill doibh le dànachd, gu bheil ionmhas luachmhor air a thabh-airt am fogus, a ta deanamh saibhir gach aon a ta gabhail ris. Tha 'n Ti ghlormhor a ta 'n sealbh air, a' deonachadh a dheanamh aithnichte do dhaoine, anns na briathraibh grasmhor a leanas. Gnath-fhocail, viii. 18, 21. Tha beartas agus urram maille riumsa; saibhreas maireannach agus fireantachd.—Bheir mi orrasan le 'n ionmhumn mi maoin a shealbhachadh agus lionaidh mi an ionmhasan.

Si so, a Leughadair, càinain Slanuirghear dhaoine. Tha e labhairt fuidh ainm Gliocais, agus tha 'n ni a deir e uime fein, a' cordadh gu mionaideach, ris na labhrar 'san Tiomnadh Nuadh mu Iosa Crìosd. Shearmonaich na h-abstoil "saibhreas do-rannsachaidh Chrìosd;" chuir iad an ceill, gu bheil "gach uile iomlanachd a' gabhail comhruidh annsan." Eph. iii. 8. Col. i. 19. Thug e fianuis uime fein,—“Ata na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair,”

* Confined.

agus a deir e ris na bhochdan agus ris an fheumach, ‘Comhairlicheam dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh ’san teine, chum ’s gu ’m bi thu saibhir.’ Matt. xi. 27. Taisb. iii. 16. Si so cànan fialuidheachd dhiadhaidh; cànan an Ti “a bha air tùs maille ri Dia;” a thainig a chum an t-saoghail so, “a chuir e fein ann an di-meas, agus a bha ùmhal gu bàs. eadhon bàs a chroinn-cheusaidh;” a “dh’èirich arts o na marbhaibh, agus a ta nis aig deas laimh Dhé, air dha gach cumhachd air neamh agus air thalamh a bhi aige,” “aig am bheil iuchair Dhaibhidh,” Eph. i. 2. Phil. ii. 7, 8. Taisb. iii. 7. lan fhrithealadh ionmhasan na beatha, agus a ta, rè iomadh ceud bliathna cur an ceill nan ionmhasan so do na bochdaibh agus na h-uir-easbhuidhaich.

Tha mi ’gairm bhur n’ aire, car beagan uine, chum an ionmhas sin, mu ’m bheil a leithid do chunntas ard air a thabhairt, leis an Ti do nach ’eil e comasach a bhì’m mearachd ’na mheas air, no ’na fhianuis ma thiomchioll. Ceadaich dhomh càileigin do *nadur* “Saibhreis Chrìosd innse dhuit, agus càileigin de *ro-oir dheirceas*.”

Feudaidd e bhi, gur gann a ruigeas mi leas a radh gu ’m bheil an saibhreas so, ’na nadur, gu h-iomlan eadar-dhealaichte, o shaibhreas an t-saoghail so. ’Nuair a ta Iosa Crìosd a’ labhairt ri daoinibh, tha e gu minic a’ gnathachadh a leithid do chainnt ’sa tha so-thuigsinn dhoibh; agus fuidh choimeasan aimsireil, agus le nithe faicsinneach, tha e air uairibh a’ cumail amach a bheannachdan spioradail agus neimhidh. Tha ’n earrann a chum am bheil t-aire air a gairm, do’n t-seorsa so: fuidh choimeasan “saibhreas agus urram,” agus “toradh as fearr na òr,” seadh nan t-òr finealta, tha sochairean air an cur an ceill, nach comasach a bhi air am faotainn airson oir; ach is iad tiodhlac saor throcair neo-chrìochnach. Cha chomasach do neach air bith an aireamh, no ’n luach a’ chur an ceill. Gidheadh, tha da ni gu cinnteach air am filleadh annta, *fireantachd chum saoraidh*, agus *gras chum naomhachaidh*.

'Se fireantachd an ni airson am bheil peacaich air an saoradh, no air am meas fireanta ann am fianuis De. 'S tearc iad a leughas na nithe so, a ta co aineolach 's nach 'eil fhios aca, as eugmhais fireantachd *cigin*, nach comasach dhoibh, a bhi air an nochdadh le tearuinteachd an lathair Breitheamh na talmhainn uile. Tha so air aideachadh le moran, a ta gu h-iomlan aineolach air a ghnotach ro-chudthromach so. Tha e ro nadurra do dhaoineibh bhi sealltuinn airson ni eigin aunta fein, ata airidh air deagh ghean Dhe, no bhios, air a mheas, na chuideachadh a chum am fireanachadh; " air dhoibh a bhi aineolach air fireanteachd Dhe," agus gu h-amaideach " aig iarraidh am fireantachd fein a chur air chois," Rom. x. 3.—Mun d'theid mi ni's fhaide air m' aghaidh, 's eigin domh mo mhor dheigh a chur an ceill, airson gu' biodh tusa, a Leughadair, lan dearbhte, nach 'eil, agus gu bràth nach bi, aon ni annad fein, is comasach air do shaoradh, no anns a chuid as lugha chuidicheas leis sin; oir ciod sam bith air am bheil thu 'n sealbh, ann do bharail fein, no 'm barail dhaoine eile, tha thu, thaobh na cuise so, gu h-iomlan bochd. Mo thruaighe! cia lion iad ata 'ga mealladh fein anns an treun-oibreachadh-meallaidh sin, a ta Iosa Criosd a' diteadh agus a' caoidh, ann am pobull fein-flhireanta agus truailidh;—" Tha thu 'g radh, tha mi beartach, agus air fas saibhir, agus gun fheum agam air ni sam bith, agus gun fhios agad gu bheil thu doruinneach, agus truagh agus dall agus lomnochd," Taib. iii. 7.

Air dhomh fios a bhi agam air cumbachd, air mealltaireachd, agus air coitchionnas an treun-mheallaidh so, ceadaich dhomh labhàirt riut beagan ni 's dluithe nu 'n chùis. Am firean thu gun amharus? Cionnus a rinneadh mar sin thu? An ann an tomhas sam bith o thòradh do ghniomha fein a tha so? no 'n robh thu air do bhreith anns an staid sin? agus am bheil thu smuainteachadh nach d'rinn thu aon ni riamh, chum do dhiobradh dheth 'n cliu sin? Cha 'n urradh h-aon diubh sin a bhi fìor. " Feuch," a deir Daibhidh, " ann an euceart dhealbhadh mi; agus ann am pea-

eadh ghabh mo mhathair mi 'na broinn." Salm li. 5
O'n cheud tiota d' am bith, tha na h-uile dhaoine
falamb do fhireantachd, agus tha aca, an taobh a stigh
dhiubh, siol gach uile uile.

Ach, ge do thoilicheadh tu thu fein, le bhi smuain-
teachadh gu 'n d' rugadh tu a' d' ionracan, cha dean-
adh e maith sam bith dhuit, as eugmhais gum b'urrainn
thu dhearbhadh mar an ceudna gu 'n do bhunaich
thu mar sin. 'Nis tha so neo-chomasach: 's ni dearbhte
gur peacach thu. Tha 'n Ti a rannsaicheas an cridhe
cur an cèill, nach " 'eil ionracan ann, nach 'eil fiu a
h-aon." Rom. iii. 10. 19. "Tha uile smuaintean
cridhe an duine olc o oige: olc; agus amhain olc;
gach aon la." Gen. vi. 5. viii. 21. "'S eigin do gach
beul a bhi air a dhruideadh, a thaobh còir sam bith
air fireantachd 'a thagradh, agus an saoghal uile a bhi
ciontach am fianuis De."

Tha focal Dhe soilleir air a pluinc so: agus tha e
co soilleir, o'n ughdaras cheudna, nach 'eil ni air bith
agadsa gu chur 'na aghaidh, air an taobh eile, Cha d'
rinn thu riamh aon ghniomh umlachd, a thoilleadh
dhuit t-anail a tharruing aon uair; no, ged ghluais-
eadh tu re d'uile bhlianaibh, ann an searbhadas t-anama,
cha bu chomasach thu ciont aon droch smuain a ghlan-
adh air falbh. Co e 'n duine gu 'm biodh e glan?
agus gu 'n saoradh esan e fein a rugadh o mhnaoi?"
"Cha 'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia thoileach-
adh" "Cha bhi feòil air bith air a fireanachadh, 'na
fhianuis tre oibribh an lagha." Job xv. 14. Rom.
viii. 8. and iii. 20.

'S leoir na nithe so chum a dhearbhadh, gu bheil
thu gu h-iomlan bochd: an aite thu bhi fireanta, gur
ann a tha thu gu h-iomlan mar ni neo-ghlan;" falamb
do iomhaigh agus do fhabhar Dhe, agus buailteach
d'a fheirg. Tha e scribedhte, "'s malluichte gach aon
nach bunaich anns gach ni tha scribedhte ann an leabhar
an lagha chum an deanamh." Gal. iii. 10. "Diom
agus fearg, amhghar agus teamntachd air gach anam
duine a ta deanamh uile." Rom. ii. 8, 9. Is staid
bhochd agus through so, do nach 'eil e comasach

coimeas fhaotuinn. Tha fearg Dhe air a foillseachadh o neamh an aghaidh, gach eucoir," agus Oh! cò d' an aithne neart a chorruchsan?" Rom. i. 18. "Co a's urradh seasamh roimh fhearg-san? agus cò dh' fheudas fuireach ann an dian-theas a chorruch? tha a chorruch air a dortadh amach mar theine, agus tha na creagan air an tilgeadh sìos leis." Nahum i. 6.

Gidheadh, fathast, feudaidh tusa thu fein a mhealladh, a' smuainteachadh nach 'eil cùisean uile co olc; nach 'eil thu co *ro-aingidh*. Gu h-àraid, tha Dia trocaireach agus cha 'n 'eil moran aobhar eagail agad. Gu firinneach, a charaid dh' fheudainn fhianuis a leigeadh a' d' ionnsuidh fein, agus fhiosrachadh dhiot, am bheil thu da-rireadh dùrachdach ann an tagradh air an doigh so? Am bheil thu 'smuainteachadh uair air bith mu 'n ghnòthach? An d' thainig e uair air bith ann ad inntinn ann an trioblaid, no 'n am suil ris a' bhas? Nach 'eil agad, na 'n leithide sin do chàsaibh, ni-èigin do bhreithneachadh uabhasach a thaobh na nithe a ta ri teachd? air a lughad cuid do dh' amharus diombair, nach 'eil gach ni ceart eadar t-anam agus Dia? Nach cuimhne leat an sin, gu 'n do bhris thu lagh Dhe air iomadh seòl? Nach 'eil aobhar agad, uime sin, a bhi fuidh amharus gu 'm bheil thu gu firinneach bochd agus uireasach, agus nach 'eil fireantachd agad is urrainn seasamh an làthair sùil uile-leirsinnich an Ti 'ta naomha?

Anis mur biodh cunnart sam bith ann an staid co bochd ri do staid-sa, mur biodh seòl sam bith air do dheanamh saibhir; mur biodh a leithid do ni ri fireantachd chum saoradh, air a foillseachadh airson pheacach, cha mholainn gnìomh an duine, chuireadh an ceill truaighe do staid, no bhriseadh an t-sith ata lathair agad, le bhi foillseachadh uilc air nach robh leigheas. 'Sann do bhrìgh gu bheil fireantachd aig laimh; 'sann do bhrìgh gu'm bheil uilc ionmbasa na beatha air am foillseachadh anns an t-soisgeul, agus air an cur an ceill do pheacachaibh, chum gu biodh iad air an saoradh, ata mi air mo threorachadh a chum do staid mar pheacach a chur an ceill dhuit, agus a

chum innseadh dhuit mu'n chungaidh leighis a dh'ullaich trocair neo-criochnach airson do leithid-sa. "Eisdibh," 'deir an Slanùghear, "eisdibh rium, sibhse aig am bheil an cridhe rag, ata fad as o fhireantachd. Bheir mis' am fagus m' fhireantachd, cha bhi i fad as; agus cha dean mo shlainte moille; agus bheir mi slainte ann an Sion, do Israel mo ghloir," Isa. xlvi. 12, 13,

Cha 'n eil ni air bith is taitniche do neach ata gu h-iomlan bochd, na mor shaibhreas. Tha e mar sin a thaobh nithe aimsireil, agus c'uime nach biodh ann an nithe spioradail? Tha thusa bochd, a dh'easbhuidh fireantachd; ach tha Criosd gu neo-criochnach saibhir. Tha fhireantachd a' ruigheachd a chum uile iarrtasaibh lagha Dhe. Mar a thug e umlachd do gach uile àithne is amhuil a dh' fhuiling e chum a' bhàis, an ni bha dligheach do pheacachaibh airson an eusaontais. "Ghiulain e peacanna a phobuill, 'na chorp fein, air a' chrann." I Phead. ii. 24. Ghiulain se iad ionnas gu 'n d'rinn e iobairt-reitich iomlan air an son. Tha 'n fhireantachd so neo-criochnach a thaobh luach. 'Si 'n *obair i a chriochnaich* an 'Ti a ta ann o shiorruidheachd. Le 'umlachdsan a chum a' bhais, tha lagh Dhe air àrduchadh, ni's mò na b'urrainn e bhi, le uile umlachd, agus uile fhulangais, a chruthachaidh uile. Tha e luachmhor ann an tomhas do-labhairt, ann an sealladh Dhe, "Tha 'n Tighearna grasmhor air sgath fhirinn fein; ardaichidh e 'n lagh, agus cuiridh e urram air." Isa. xlii. 21.

Ach 'si 'n fhirinn neo-mhearachdach so tha deanamh na cuise co ro chudthromach dhuitsa, eadhon, gur ann airson nan ciontach a bba 'n fhireantachd so air a h-oibreachadh amach. Cha robh feum air bith aig Criosd air fireantachd oibreachadh amach air a shon fein. Bha e saibhir, ach airson pheacach rinneadh bochd e, chum' trid a bhoichduinnsan gu'm biodh iadsan air an an deanamh saibhir. 'Rinn Dia esan do nach b'aithne peacadh, na iobairt pheacaidh air ar soiu-ne," deir an t-abstol, "chum gu'm bitheamaid air ar deanamh 'nar fireantachd Dhe annsan." 2 Cor.

viii. 9. & v. 21. Bhuin Dia ris-san mar a giulan peacaidh air ar soin-ne, chum gu 'm bitheamaid air ar meas fireanta air a sgathsan, agus gu faigheadhmid a bheatha shiorruidh, mar thoradh na h-oibre a chrìochnaich esan.

Cha 'n eil Criosd a cur an ceill a shaibhreas amhain a chum a bli air fhaicinn agus air a mholadh leis na bochdaibh, as eugmhais buannachd sam bith a bli sruthadh uaidhe so bhi air fhoillseachadh. Tha e saibhir ann an trocair, mar ann am fireantachd, agus 'nuair a deir e, "Tha saibhreas agus urram maille rium, seadh saibhreas maireannach agus fireantachd," 'Sann a chum gu 'n sealbhaicheadh iad a bhuannachd a ta sruthadh o'n fhireantachd sin, agus gu'm biodh iad air an deanamh saibhir as a lanachd. C' ait air bith, uime sin, am bheil e cur an ceill fhireantachd agus a foillseachadh a shaibhreas neo-criochnach, 's ann a chum na crìche ceudna, air son an do leig e sìos a bheatha; se sin, chum gu 'm biodh peacaich air an saoradh tridsan, agus air an deanamh saibhir le uile ionmhasaibh a rioghachd. Tha e tabhairt orrasan le 'n ionmhuinn e, maoin a shealbhachadh:—lionaidd e an ionmhasan.

Am bheil thu fiosrachadh, *ciod a ni mise* chum gu'n copartaich mi do 'n t-saibhreas so? Feudaidd e bhith gu'n cur peacaich, a' cheist so, air uairibh, riù fein; ach tha nearachd mor fillte innte—'S co-ionann a suim, ris a cheist sin, "A Mhaigstir Mhaith ciod a ni mi chum gu 'n sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?" agus a' cheist sin a bha air a cur le neach a bha fuiddh dhusgadh coguis, "Ciod is coir dhomh dheanamh chum gu 'n saorar mi?" Mark x. 17. Guimh xvi. 30, 31. Tha freagradh ceart a leithid so do cheist, aithghearr agus simplidh;—"Creid anns an Tighearn Iosa Criosd, agus saorar thu." Mar gu 'n abairte cha 'n 'eil ni sam bith r' a *dheanamh*, cha 'n 'eil obair sam bith r' a coilionadh, no peanas sam bith r' a fhulang. *Rinn Criosd* an obair uile; agus 's eigin a ghloir uile bhi air a tabhairt dha. *Creid anns an Tighearn Iosa Criosd, agus saorar thu.* Tha creid-

sinn air a chur m' a choinneadh *oibreachadh*, no *deanadas*, do gach seorsa, "Le gras tha sibh air bhur slanuchadh trid creidimh—cha'n ann o oibrigh, chum nach deanambmeach air bith uaih." "Sann o chreidimh a tha e, ionnas gu 'm biodh e tre ghras." Eph. ii. 8, 9 Rom. iv. 16. So ni nach b'urra e bli, na 'm biodh cudthrom sam bith aig ar n-obair-ne anns a ghnathach. "An ti chreideas tha bheatha mhaireannach aige," tha co-roinn aige do uile shaibhreas Chrìosd. "Biodh fhios agaibhse, fheara agus a bhraithre," a deir an t-abstol, a labhairt ri pobull Antioch, "gur an tre 'n duine so a ta maitheanas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh: agus tridsan tha gach neach a chreideas air a shaoradh, o na h-uile nithibh, o nach robh e'n comas duibh bhì air bhur saoradh le lagh Mhaois." Gnìomh xiii. 38, 39.—Am bheil thu fiosrachadh *cionnus* a chreideas mi? no cìod e an *creidsinn* so? Gu ma fearr leat fhiosrachadh *cìod e* a ta mi air mo ghairm gu chreidsinn? Do so tha 'n scriobtur a tabhairt freagrachd soilleir, agus ma bhios so gu soilleir air a thuigsinn, chithear a chuid eile co soilleir 's nach bi feum air mineachadh ann. 'S tearc a dh' fheudar focal soilleir mhineachadh as eugmhais focail eile ghnathachadh nach eil co soilleir ris fein. An aite, uime sin, am focal *creidsinn* a mhineachadh, ghairmìn t-aire chum na firinn a ta air a cur fa chomhair pheacach a chum gu 'n creideadh iad i:—agus 'si so i,—“is ann mar sin a ghradhaich Dia 'n saoghal gu 'n d' thug e aon-ghin Mhic fein, chum 's ge b' e nach a chreideas ann, nach sgriosar e ach gu 'm bi a' bheatha shìorruidh aige. Is fìor an radh so, agus is fìu e air gach aon chor gabhail ris gu 'n d' thainig Iosa Chrìosd do 'n t-saoghal a thearnadh pheacach.” Eoin. iii. 16. 1 Tim. i. 15. 'S deagh sgeul mhor aoibhneis so, do 'n uile shluagh. Am bheil thusa 'ga creidsinn so? am bheil thu tabhairt creideas do 'n nuigheachd mhaith? Ma tha, uime sin, tha thu air do shaoradh.” Tha thu air do shaoradh o na h-uile nithe, o nach robh e 'n comas duit a bhì air do shaoradh, le lagh Mhaois! Gnìomh xiii. 38, 39. Tha co-roinn agad do shaibhreas do-rannsachaidh

Chriosd. 'S leat a lànachd agus is leat e gu sìorruidh. Ach mur 'eil thu creidsinn, an sin cha 'n 'eil cuid no crannachur agad sa' chuis so. Cha 'n 'eil thu tabhairt creideas do fhianuis-san do nach 'eil e 'n comas breug a dheanamh. Cha 'n 'eil ni sam bith ion-mhianuichte ann do shealladh-sa, ann an saibhreas Chriosd. Tha thu deanamh tarcuais air saibhreas a mhaithis. Cha 'n urra thu tairbhe sam bith a bhi agad o'n ni sin ris am bheil thu cur cul. "An ti a chreideas anns a Mhac, tha bheatha mhaireannach aige: ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha 'n fhaic e beatha; ach ata fearg Dhe a' gabhail combnuidh air. An ti a chreideas ann, cha ditear e; ach an ti nach creid, tha e air a dhiteadh cheana, chionn nach do chreid e ann an ainm aoin-ghin Mhic Dhe." Eoin. iii. 18, 36.

Feudaidh e bhi gu 'n abair thu gu 'm bheil mi a' fagail firineachadh, na ghnòthach ro fhuras agus saibhreas Chriosd na ni' air nach 'eil e doilich ruigheachd. Biodh e mar sin; an aobhar maith sin airson nach gabhadh tusa ris na beannachdaibh so? Am biodh e amaideach do bhleidire* rioghachd a dhùiltadh, do bhrìgh nach gabhdhte luideag da chòta broineagach mar luach iomchuidh air a son? Ann an tomhas do-labhairt ni's mo, tha amaideachd gach aon, nach 'eil a creidsinn an t-soisgeil, agus, a tha mar sin, cur cùl ri uile ionmhasaibh na beatha maireannaich, do bhrìgh nach aidichear fireantachd sam bith ata aigesan mar co ionann luach riu. A thaobh *furasdachd* a ghnòthaich, cha smuainich neach ata sealbhachadh na buannachd, gu brath, air furasdachd an ni thug Tighearna na gloir gu h-ùir a bhais; agus ma bheir e fainear, uair air bith, a chomas fein a thaobh na h-oibre, cha smuainich e gu brath air, mar furasda no deacair; ach mar gu h-ìomlan neo-chomasach.

Thubhairt mi gu 'm bheil saibhreas Chriosd a' filleadh ann, mar an ceudna, gras naomhachaidh. Is beannachd so nach 'eil ni's neo-luachmhoire, na 'n t-aon eile, no ni's neo-fheumaile. Mar a ta fireantachd ìomlan, feumail airson maitheanas, agus airson ar deanamh taitneach an

* A beggar.

lathair Dhe; mar sin tha atharrachadh grasmhor air bhur cridhe, chum gu 'm biodh co-chomunn agaibh ri Dia naomha, agus sealbh ann am beannachdaibh neamhaidh. An lathair bheannuichte Dhe cha'n urradh ni air bith neo-ghlan, gu brath, teachd; agus ged bhiodh e comasach intrinn a'steach do 'n staid sin, gun pur cridhe bhi air athnuadhachadh, cha bhiodh taitneas air bith agaibh 'na sonas.—An so, mar anns a chuis eile, tha na h-uile dhaoine gu h-iomlan bochd. Mar nach 'eil eiric sam bith aca airson an anama shaoradh, mar sin cha'n 'eil ni air bith aca is comasach an grainealachd a ghlanadh air falbh. “ Co è an duine gu 'm biodh e glan ? ” agus gu 'n saoradh esan è fein, a rugadh o mhnaoi ? ” Feuch, as naomhaibh cha 'n earb e; agus cha 'n 'eil na neamha glan 'na shuilibh. Nach graineile agus nach sailche gu mor an duine, a dh'òlas euceart mar uisge ? Iob xv. 14—16. “ Mar ata e scriobhte, Cha'u 'eil ionracan ann, cha'n 'eil fiu a h-aon : Cha'n 'eil neach ann a thuigeas cha'n 'eil neach ann a tha 'g iarraidh Dhe. Chlaon iad uile as an t-shlighe, tha iad uile mi-tharbhach, cha'n 'eil neach e tha deanamh maith, cha 'n 'eil fiu a h-aon. Is uaigh fhosgailte an scornach, labhair iad cealg le 'n teangaibh, tha nimh nan uatbracha ninhe fuidh'm bilibh : Aig am bheil am beul làn do mhallachadh, agus do sheirbhe. Tha 'n cosa luath a dbortadh fola. Tha lèir sgrios agus truaighe na n slighibh : Agus slighe na sìth cha b'aithne dhoibh. Cha 'n 'eil eagal De fa chomhair an sul. ” Rom. iii. 10—19. Tha daoine ata aineolach air fireantachd Chrìosd, fuidh 'n choslas is sgiamhaiche a' folach breunachd na h-uaighe. Tha uile cheudfaidh na h-inntinn, uile aigne a cridhe, air an truailleadh agus graineil. “ Tha 'n ceann uile tinn agus an cridhe uile fann : O bhonn na coise gu ruig an ceann, cha'n 'eil fallaineachd ann ; ach lot, agus bruthadh agus creuchd lobhta, ” Isa. i. 5, 6. Is cainnt laidir so ;—iomchuidh chum grainealachd anabarrach ar nadair truaidhlidh a leigeadh ris, agus a thaisbeanadh co neo-chomasach is a ta e dhuinn sinn fein a ghlanadh. “ Am feud an t-Etiopach a chraicinn a mhuthadh no an liopard a bhreice ? ” Jer. xiii. 23. A

chum an atharachaidh so a choilionadh, is eigin an cumhachd ceudna bhi air a chleachdadh, leis an do thogadh Criosd o na marbhaibh. Tha 'n dream anns an bheil an t-atharrachadh so air oibreachadh, air an ainmeachadh mar air am breith o 'n Spiorad, do b' rìgh gur i obair an Spioraid Naoimh, Criosd fhoillseachadh do chridhe a pheacaich, agus am peacach sin ath-nuadhachadh a reir iomhaidh Chrìosd. "Ma ta neach sam bith ann an Criosd," air aonadh ris trid creidimh an t-soisgeil, "is creutair nuadh e," 2 Cor. v. 17. Tha 'n cruthachadh nuadh so air a dheanamh anns na h-uile a ta creidsinn an t-soisgeil, agus co luath is a ta iad 'ga chreidsinn. Tha 'n Spiorad grasmhor ceudna a' gabhail cùram dbeth, 'ga bhuanachadh, agus 'ga choilionadh. An Ti ata a' toiseachadh na h-oibre mhaith, coimh-lionaidh e i gu là Iosa Criosd, Philip. i. 6.—Anis, an uair ata Criosd a deanamh aithnichte a shaibhreis airson feum dhaoine, tha e 'g ainmachadh gu sonruichte lathaireachd Spioraid nan gras ata maille ris, gu bhi air a fhrithealadh, a chum ath-nuadhachaidh agus naombachaidh nan uile a thig da ionnsuidh. "Air an la dheireanach, la mor sin na feisde, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag radh, ma tha tart air neach sam bith, thigeadh e m'ionnsuidhse agus oladh e. An ti a chreideas annamsa, mar a deir an scriobtuir, sruthaidh as a bhroinn aimhnichean do uisge-beo; *labhair e so mu'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail.*" Eoin. vii. 37—39. Thug Criosd thairis e fein a chum a' bhais airson a phobuill, ni h-ann amhain a chum an saoradh o'n bhàs, ach mar an ceudna, chum gu'n naombaicheadh, agus gu'n ionnlaideadh e iad,— agus gu'n glanadh e dha fein sluagh sonraichte eudmhor mu dheadh oibribh, Ephes. v. 26. Titus ii. 14. Tha e anis aig deas laimh Dhe, air dha cumhachd agus ughdaras a bhi aige, chum uile ionmhasa na beatha a fhrithealadh, a choisinn e airson pheacach trid a bhais. Air dha bhi air ardachadh le deas laimh Dhe, agus gealladh an Spioraid Naoimh fhaotinn o 'n Athair, tha e 'ga dhortadh amach air na h-uile a thig da ionnsuidh; chum gu'm biodh iad air an glanadh o

gach salachar feola, agus Spioraid, a' coimhlionadh naomhachd ann an eagal De." Gníomh ii. 33. 2 Cor. vii 1.

Tha Iosa Crìosd a scalbhachadh a leithid do lanachd shaibhir agus ghlormhoir do Spiorad grais agus naomhachaidh, is gu 'm feud am peacach is graineile bhi gu h-iomlan air a ghlanadh. Tha e fìor, ni h-e amhain, gu 'm bheil na h-uile a chreideas air an saoradh o " na h-uile nithe o nach robh e 'n comas doibh a bhi air an saoradh le lagh Mhaois;" ach ata e mar an ceudna fìor, gu 'm bi iad air an naomhachadh agus air an glorachadh. Tha 'n Ti ata labhairt ann an trocair neo-criochnach, agus am fìrinn, ag radh.—“ Crathaidh mi uisge glan oirbh, agus bithidh sibh glan, o 'r n-uile shalachar; bheir mi fòs dhuibh cridhe nuadh agus cuiridh mi Spiorad nuadh an taobh a stigh dhìbh, agus buinidh mi ar falbh an cridhe cloiche as 'ur feòil, agus bheir mi dhuibh cridhe feòla.” Ezek. xxxvi. 25, 26, 27. Dh fhairich iomadh peacach coimhlionadh na'n geallainean so. Bha cuid, a mheasadh daoine an t-saoghail, mar shalachar an t-saoghail, air an glanadh o 'm peacadh agus air an deanamh naomba 'nan cridhe agus 'nan giulan. Mar so a deir an t-abstol, an deigh ainmeachadh do na Corintianaich chreidmheach, aireamh do 'n dream bu ro-ghraineala, “ Agus mar so bha cuid dìbhse, ach a ta sibh air bhur n-ionnlaid, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach ata sibh air bhur fireanachadh an ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar De-ne.” 1 Cor. vi. 11.

A leughadair, bi air do dheanamh lan chinnteach gu bheil thu thaobh naduir gu h-iomlan neo-ghlan: nach 'eil thu, agus nach mò tha comasach gu 'm bi thu sona anns a staid sin. “ Ach aig an dream sin ata gealtach agus mi-chreidmheach, agus graineil, agus aig luchd mortaidh, agus striopachais, agus druidheachd, agus iodhal-aoraidh, agus aig na h-uile bhreug-airibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch ata dearg-lasadh le teine agus pronnusc; ni a 's e 'n dara bàs.” Taisb. xxi. 8. Cha'n eil doigh sam bith air am bheil e comasach dhuit dol as o'n dara bàs ach an t-slighe

sin ata air a foillseachadh anns an t'oisgeul. Cha'n 'eil slaint' ann an neach eile, ach Iosa Criosd, agus cha chomasach dhuit a bhi air do shaoradh le Criosd, ach trid a bhi creidsinn ann. Ciod air bith co measail is a tha neo-chreidmhidh ann an suilibh dhaoine, tha 'n Spiorad Naomh 'gan aireamh am measg nan daoine graineil agus luchd mortaidh, agus an leithide sin, agus bithidh an cuibhrionn maille riu. *Ach ge b'e chreideas tearnar e*:—saorar e o chiont a pheacaidh, agus ionnlaidair e o a ghrainealachd, gabhar e chum sealbh ann am fabhar De, agus aith-nuadhaichear e reir iomhaidh Dhe. Feuch saibhreas Chriosd airson nan criochaibh so! Creid ann, agus nithear saibhir thu as ionmhasaibh. Tha e feitheamh gu bhi grasmhor! Tha e saibhir ann an trocair, agus ullamh chum gabhail ris na h-uille a thig d'a ionnsuidh.

Feudaidh e bhi, gu 'm bheil e neo-fhenmail moran a'radh mu thimchioll ro-oirdheirceas saibhreis Chriosd. 'S eigin gu bheil gach ni ata teachd uaitheasan oirdheire. Gidheadh, tha e 'gar gairm, gu beachdachadh gu mionaideach air tri nithe mu'n timchioll, a ta taisbeanadh an gloir gu n choimeas, agus an ro-oirdheirceas. Tha iad *urramach*, tha iad *buan*, agus tha iad *chum sàsachaidh*. “Tha beartas agus urram maille riumsa; seadh sàibhreas maireannach;—bheir mi orrasan le 'n ionmhuinn mi maoin a shealbhachadh, agus lionaidh mi an ionmhasan.”

Air tus; tha iad *urramach*: Ann am briathraibh eile, is urram do neach a bhi air a dheanamh saibhir as a lanachd-san. Cha'n 'eil fìor urram air bith ann a bhi sealbhachadh beartais an t'saoghail so. Tha sin gu minic an lamhan nan daoine is graineala, agus cha chomasach e bhi gu brath na dhearbhadh air oirdheirceas modhannail: Ach, ann am meas nan uile ata gu firinneach oirdhearc anns a chruinne-che, tha e air a mheas na ni urramach a bhi 'n sealbh air co-roinn do shaibhreas Chriosd. Feudaidh luchd leanmhuinn Chriosd a bhi bochd, agus air an dimeas, ann an suilibh dhaoine; ach tha Iehobhah fein 'ga 'n gairm urramach. Tha iad air an gairm clann an De bheo,

agus is iad a bhriathra r' a chloinn uile, "A chionn gu 'n robh thu luachmhor ann am shealladh, fhuair thu urram, agus thug mise gradh dhuit," Isa. xliii. 4. Bithidh iadsan ann an onoir, agus gheibh iad àit aig deas laimh an Tighearna 'nuair a bhios sloigh do dhaoine mora agus saibhir an t-saoghail so air an comhdachadh le nàire, agus amhludh bith-bhuan Dan. xii. 2. "Iadsan a bheir urram dhasan," le bhi a' creidsinn 'na ainm, "bheir esan urram dhoibhsan, an dream a ni tair air, 's beag am meas a bhios dhiubh."

'San dara àit; tha iad *buan*. "Ni saibhreas an t-saoghail dhioibh fein sgiathan mar iolair a dh'itealaicheas chum nan speur." "'Se ionmhas an duine sbaibhir a chathair laidir," cuiridh e earbsa ann; ag radh, ri òr, "Is tu mo mhuinghin:" Ach feudaidh e dol as a shealladh ann an tiota, agus fhagail lomnochd agus buailteach do gach cunnart. Tha ionmhas an t' aoghail so, 'na nadur fein, truailidh. Is nithe truailidh airgid agus òr; air gach cor, cha 'n urra neach air bith e fein a dheanamh cinnteach à sealbh annta car aon latha: Feudaidh e bhi air a ghearradh air falbh ann am meadhon a bhunnachd agus a shoirbheachaidh, agus ciod an tairbh a bhiodh an sin ann, ged chosnadh duine an saoghal uile? Ach tha saibhreas Chrìosd neo-thruailidh, agus cha searg e as. "Mairidh a shlainte-san gu sìorruith, agus cha d'theid fhireantachdsan air chul." Isa. li. 6. Bheir e d'a phobull uile "crùn neo-thruailidh,—rioghachd nach d'thoir ear uatha, oigreachd neo-thruailidh, neo-shalach agus nach searg as." 1 Pheid. i. 4.

'San treas aite; Tha iad *chum sàsachaidh*. 'S tearc r' a fhaotainn, gu deimhin, duine saibhir, a ta saoilinn gu 'm bheil ni' leoir aige. "An ti a gradhaicheas airgid, cha sasaichear e le h-airgid; no 'n ti a ghradhaicheas pailteas, le toradh." Eccl. v. 10. 'Si canain nan uile d'n leithide sin, "tabhair, tabhair: is doilgheasan an laithean uile, agus is do-bhròn an saothair, eadhon 'san oidhche, cha ghabh an cridhe fois, oir cha'n fhuiling sàsachd an t-saibhir dha codal." Ach tha Chrìosd a *lionadh uile ionmhasa*; a' sàsachadh

uile mhiann an iomlain 'do shluagh. Bithidh iad air an sàsachadh le a throcair phailt. Cuiridh e aobhneas nan cridheachaibh ni 's mò na ata aig daoine eile, 'nuair a ta 'n coirc agus am fion a' dol am meud. " Air mo shonsa," deir an duine fireanta, " ann am fireantachd chi mi do ghnuis sàsuichear mi, nuair a dhuisgeas mi le d' choslas." Salm xvii. 15.

A leughadair, co dhiubh tha thu bochd no beartach, bi cinnteach gu 'm bleil saibhreas fìor ann an Crìosd amhain; agus gu 'm feunr co-roinn a bhì agad do shaibhreas-san, no tha thu cailte gu sìorruidh. Feudaidh tu pailteas nan cuan a dheoghal suas, agus ionmhais fholuichte na gaineimh feudaidh tu òr a char-nadh suas mar an duslach, agus òr finealta mar chlochan an t-srutha; ach ciod an tairbh a bhios an so 'san là an gairm Dia t-anam uait? Am meas e do shaibhreas? cha mheas, no òr,—no uile neart cumhachd. Ciod a bhuanachd a bhiodh ann do dhuine ged chosnadh e 'n saoghal uile agus anam fein a chall?

GLASGOW:

Printed by J. Niven & Son, Glassford Street,

For the GLASGOW RELIGIOUS TRACT SOCIETY, and Sold at their
Depositories, 158, Trongate, and 48, Glassford Street.

And in Edinburgh, at the Religious Tract Society's Depository
6, East Register Street.

